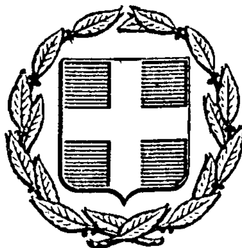

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1980 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 46

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. Τ.Υ. 7462 (1)

Περί κηρύξεως ἀναγκαστικής άπαλλοτριώσεως ἐπαρχιακής ὁδοῦ Δροσοπηγής—Κυψέλης, τμήμα ἐντός Δροσοπηγής Χ.Θ. 0+802—Χ.Θ. 1+905. 86», στό Νομό Ἄρτας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΡΤΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τά κτηματολογικά διαγράμματα καί τούς κτηματολογικούς πίνακες τής Ἐπαρχιακής ὁδοῦ, πού γράφεται στό ὑπόψη θέμα.

2. Τό 797/71 Ν.Δ. «περί ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», σέ συνδυασμό μέ τίς διατάξεις τοῦ Β. Δ/τος 139/71 «περί ἁρμοδιοτήτων τῶν Νομαρχῶν πρός κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινων ἀπαλλοτριώσεων».

3. Τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ἀπό 25.11.29 Δ/τος περί Κωδικοποιήσεως τῶν κειμένων διατάξεων «περί κατασκευής καί συντηρήσεως ὁδῶν».

4. Τό 2472/22.10.1979 ἔγγραφο τής 2ης ΔΕΚΕ Ἰωαννίνων «περί κηρύξεως ἀπαλλοτριώσεως τής ἀνωτέρω ὁδοῦ».

5. Τό γεγονός ὅτι τό ἀνωτέρω τμήμα τής ἐπαρχιακής ὁδοῦ εἶναι καί τμήμα τής ὁδοῦ Δροσοπηγής—Ὀρυχεῖα Δροσοπηγής, γιά τή λήψη τῶν ἀδρανῶν ὑλικῶν πρός κατασκευή τής Ἐθνικής ὁδοῦ Ἄρτας—Τρικάλων, ἀποφασίζουμε:

Κηρύσσουμε ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέα λόγω δημόσιας ὠφέλειας, ἤτοι γιά τήν κατασκευή τής ἐπαρχιακής ὁδοῦ Δροσοπηγής—Κυψέλης Τμήμα ἐντός Δροσοπηγής ἀπό Χ.Θ. 0+802 μέχρι 1+905,86 ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ 19.080 μ², πού εἶναι καί τμήμα τής ὁδοῦ Δροσοπηγής—Ὀρυχεῖα Δροσοπηγής, γιά τή λήψη ἀδρανῶν ὑλικῶν πρός κατασκευή τής Ἐθνικής ὁδοῦ Ἄρτης—Τρικάλων, ὅπως αὐτή φαίνεται στά κτηματολογικά διαγράμματα καί στούς κτηματολογικούς πίνακες τής ὁριστικής μελέτης τοῦ ἀνωτέρω τμήματος τής ὁδοῦ πού ἔχουν συνταχθεῖ ἀπό τόν Εὐρ. Νάτσικα ΕΔΕ, θεωρηθεῖ ἀπό τή 2η ΔΕΚΕ Ἰωαννίνων καί ἐγκριθεῖ ἀπό τήν 7η ΠΥΔΕ Ἰωαννίνων καί πού συνοδεύουν τήν παροῦσα ἀπαλλοτριωτική πράξη.

Ἡ ἀνωτέρω ἀπαλλοτρίωση κηρύσσεται, ὑπέρ καί μέ δαπάνες τοῦ Δημοσίου καί σέ βάρος τοῦ ἔργου 7771000 Δημοσίων Ἐπενδύσεων τής Ἐθνικής ὁδοῦ Ἄρτης—Τρικάλων, ἁρμοδιότητας Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων γιά νά καταστεῖ δυνατή ἡ λήψη ἀδρανῶν ὑλικῶν γιά τήν κατασκευή της.

Στήν ἀνωτέρω ἀπαλλοτριούμενη ἔκταση προβάλλουν δικαιώματα: οἱ Νικόλαος Πλεύρης τοῦ Γεωργίου, Σοφία Λαμπράκη χήρα, Κων/νος Μπαλατσούκας τοῦ Εὐαγγέλου, Βασίλειος Λαμπράκης τοῦ Ἀλεξίου κλπ.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Ἄρτα, 12 Νοεμβρίου 1979

Ὁ Νομάρχης
ΖΑΧ. ΤΖΟΥΓΚΑΡΑΚΗΣ

Ἀριθ. 3983 (2)

Περί ἐπικυρώσεως ἐκθέσεως καθορισμοῦ οριογραμμῶν αἰγιαλοῦ καί παραλίας εἰς περιοχήν Λιμένος Ἡρακλείου ἀπό τόν παλαιόν ὑπήνεμον Μῶλον Ἐνετικοῦ Λιμένος μέχρι τήν «Τρυπητή».

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τάς διατάξεις :

1. Τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 τοῦ Ν. 3200/1955 «περί Διοικητικής ἀποκεντρώσεως.

2. Τοῦ ἀπό 11/12.11.1929 Δ/τος «περί Διοικήσεως Δημ. Κτημάτων».

3. Τῶν ἄρθρων 1, 2 παρ. 3 τοῦ Α.Ν. 2344/1940, «περί αἰγιαλοῦ καί παραλίας».

4. Τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 263/1968 «περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περί Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων».

5. Τὴν ἀπόφαση 825/78 τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας, πού ἀκυρώνει τὶς ἀποφάσεις Η. 1194/925/4.8.76 τοῦ 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ 5257/23.3/10.4.76 ἡμετέραν, περὶ καθορισμοῦ τῶν οριογραμμῶν αἰγιαλοῦ καὶ Παραλίας περιοχῆς Λιμένος 'Ηακλείου, ἀπὸ παλαιὸν ὑπήνεμον Μῶλον 'Ενετικοῦ Λιμένος, μέχρι Τρυπητῆς, μετὰ τοῦ συνοδεύοντος ταύτην τοπογραφικοῦ καὶ ὑψομετρικοῦ διαγράμματος τῆς ἀνωτέρω περιοχῆς, συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ Εὐαγγ. Ρομπογιαννάκη, δεόντως ἠλεγμένου καὶ τεθεωρημένου ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν Νομαρχίας 'Ηρακλείου.

6. Τὴν ἀπὸ 10.11.79 ἔκθεσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 263/1968 ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ τῶν οριογραμμῶν αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας καὶ τὸ ὡς ἄνω τοπογραφικὸν καὶ ὑψομετρικὸν διάγραμμα, εἰς ὅ ἐχαράχθη δι' ἐρυθρᾶς γραμμῆς ἡ οριογραμμὴ τοῦ αἰγιαλοῦ, διὰ κιτρίνης ἡ οριογραμμὴ τῆς παραλίας καὶ διὰ κυανῆς ἡ οριογραμμὴ τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ.

7. Τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ Γενικοῦ 'Επιτελείου Ναυτικοῦ, διατυπωθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 187.2/655/2.10.79 ἐγγράφου καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ προϋποθέσεις, ἀποφασίζομεν :

'Επικυροῦμεν τὴν ἀπὸ 10.11.79 ἔκθεσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 263/68 ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ τῶν οριογραμμῶν αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας εἰς τὴν περιοχὴν Λιμένος 'Ηρακλείου ἀπὸ παλαιὸν 'Υπήνεμον Μῶλον 'Ενετικοῦ Λιμένος μέχρι τῆς Τρυπητῆς ὡς καὶ τὰ συνοδεύοντα τὴν ἔκθεσιν ταύτην τοπογραφικὰ καὶ ὑψομετρικὰ διαγράμματα τῆς ἀνωτέρω, περιοχῆς τεθεωρημένα ἀπὸ 5.10.1973, ὑπὸ τοῦ Δ/ντοῦ Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν Νομαρχίας 'Ηρακλείου.

'Η παροῦσα μετὰ τῆς ἀπὸ 10.11.79 οἰκείας ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

'Ηράκλειο, 19 Νοεμβρίου 1979.

'Ο Νομάρχης
ΣΠ. ΤΣΙΡΚΑΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

'Απὸ τὸν παλαιὸ ὑπήνεμο Μῶλο 'Ενετικοῦ Λιμένος μέχρι τὴν Τρυπητή.

Στὸ 'Ηράκλειο σήμερα 10 Νοεμβρίου 1979.
Οἱ ὑπογεγραμμένοι :

1. 'Ελευθέριος Μπαουλάκης, Δ/ντὴς Β' Οἰκονομικῆς 'Εφορίας 'Ηρακλείου, ὡς Πρόεδρος.
2. Νικόλαος Καπετανάκος, Τοπ. Μηχ/κός, 'Αναπληρωτὴς Δ/ντοῦ Τ.Υ.Ν. 'Ηρακλείου.
3. Στυλιανὸς Καράκουλας, Πλωτάρχης Λ.Σ., Κεντρικὸς Λιμενάρχης 'Ηρακλείου, ποὺ ἀποτελοῦμε τὴν ἐπιτροπὴ σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφαση 4224/24.2.1979 τῆς Νομαρχίας 'Ηρακλείου καὶ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 63 τοῦ Π.Δ. 636/77 συνήλθαμε γιὰ τὸν κανονισμὸ τῶν οριογραμμῶν ΑΙΓΙΑΛΟΥ καὶ ΠΑΡΑΛΙΑΣ τῆς περιοχῆς Λιμένος 'Ηρακλείου ἀπὸ τὸν παλαιὸ ὑπήνεμο Μῶλο τοῦ 'Ενετικοῦ Λιμένος μέχρι τὴν Τρυπητή.

'Αφοῦ λάβαμε ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ Αἰγιαλοῦ καὶ Παραλίας».
2. Τὸ ἀπὸ 1.10.1973 τοπογραφικὸ καὶ ὑψομετρικὸ διάγραμμα τῆς περιοχῆς Λιμένος 'Ηρακλείου, ποὺ συντάχθηκε ἀπὸ τὸν 'Αρχιμηχανικὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου 'Ηρακλείου Εὐαγγέλου Ρομπογιαννάκη καὶ ἐλέγχθηκε καὶ ἐθεωρήθηκε ἀπὸ τὴν Δ/νση Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν Νομαρχίας 'Ηρακλείου.
3. Τοπογραφικὸ καὶ ὑψομετρικὸ διάγραμμα τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὸν ὑπήνεμο μῶλο 'Ενετικοῦ λιμένος μέχρι Τυπητὴ τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως 'Ηρακλείου ποὺ ἐγκρίθηκε τὸ ἔτος 1936.
4. Τὸ τοπογραφικὸ καὶ ὑψομετρικὸ διάγραμμα τῆς περιοχῆς λιμένος 'Ηρακλείου, ποὺ συντάχθηκε τὸ ἔτος 1904 ἀπὸ τὸ Γάλλο μηχανικὸ Μr. Eduard Quellnenec καὶ θεωρήθηκε τὴν 12η 'Οκτωβρίου 1912 ἀπὸ τὸν Δ/ντὴν Δημοσίων "Εργων. Τὸ πρωτότυπο βρίσκεται στὰ ἀρχεῖα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου 'Ηρακλείου.
5. Τὸ τοπογραφικὸ καὶ ὑψομετρικὸ διάγραμμα τῆς ἴδιας περιοχῆς ποὺ συντάχθηκε ἀπὸ τὸν Μηχανικὸ Δ. Μαυροκουκουλάκη τὸ ἔτος 1952.

Τὸ πρωτότυπο βρίσκεται στὰ ἀρχεῖα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου 'Ηρακλείου.

6. Τὸ Τοπογραφικὸ καὶ ὑψομετρικὸ διάγραμμα τῆς ἴδιας περιοχῆς ποὺ συντάχθηκε ἀπὸ τὸ Μηχανικὸ Ι. Τσομπανάκη τὸ ἔτος 1962. Τὸ πρωτότυπο βρίσκεται στὰ ἀρχεῖα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου 'Ηρακλείου.
7. Φωτογραφίες τῆς περιοχῆς διαφόρων ἐποχῶν.

7.1. 'Αεροφωτογραφία περιοχῆς λιμένος 'Ηρακλείου μὲ ἡμερομηνία λήψεως 27.9.1940 ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τοῦ 'Υπουργείου Δημοσίων "Εργων.

7.2. Φωτογραφία ἐνετικῶν τειχῶν καὶ μικροῦ Κοῦλε 'Ενετικοῦ λιμένος μὲ ἡμερομηνία λήψεως πρὶν τὴν κατασκευὴ τῶν ἔργων, τὴν ἀνέγερση τοῦ Μεγάρου Φυτάκη καὶ τῶν παλαιῶν ἀποθηκῶν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

7.3. Φωτογραφίες παραλίας στὴ περιοχὴ τῶν παλαιῶν ἀποθηκῶν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου 'Ηρακλείου μέχρι Τρυπητῆς πρὶν ἀπὸ τὴν κατασκευὴ τῶν κρηπιδωμάτων τῶν Νηοδόχων Ι,ΙΙ καὶ ΙΙΙ.

8. Τὶς ἀπὸ 10.2.1937 καὶ 28.8.1940 ἀποφάσεις τῶν ἁρμοδίων 'Επιτροπῶν «Καθορισμοῦ Χερσαίας Ζώνης Λιμένος 'Ηρακλείου» μὲ τὰ σχετικὰ διαγράμματα καὶ τὶς ἀποφάσεις ἐγκρίσεώς των μὲ ἀρ. πρωτ. 1672/1594/26.5.1937 τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης καὶ Δ β/55645/7.10.1940 τοῦ 'Υπουργείου Συγκοινωνιῶν Γενικὴ Διεύθυνση Δημοσίων "Εργων, ἀντιστοίχως.
9. Τὴν ἀπὸ 5.2.1948 ἀπόφαση 'Επιτροπῆς «Καθορισμοῦ Χερσαίας Ζώνης Λιμένος 'Ηρακλείου» μὲ τὸ σχετικὸ διάγραμμα καὶ τὴν ἀπόφαση ἐγκρίσεώς της μὲ ἀρ. 8459/24.2.1948 'Υπουργείου Δημοσίων "Εργων ποὺ ἰσχύει σήμερα.
10. Διαγράμματα γεωτρήσεων τοῦ Κεντρικοῦ 'Εργαστηρίου Δημοσίων "Εργων τοῦ 'Υπουργείου Δημ. "Εργων στὴ περιοχὴ παραλίας καὶ Αἰγιαλοῦ τοῦ Λιμένος 'Ηρακλείου.
11. Τὸν καθορισμὸ τῆς οριογραμμῆς Αἰγιαλοῦ τὸ ἔτος 1974 στὴν ἴδια περιοχή, ποὺ ἀκυρώθηκε ἀπὸ τὸν 'Υπουργὸ Οἰκονομικῶν μὲ ὅλα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ ἀποφάσεις, δηλαδή :

11.1. Τὸ τοπογραφικὸ διάγραμμα τοῦ Μηχανικοῦ Εὐαγγ. Ρομπογιαννάκη, ποὺ συντάχθηκε τὴ 1η 'Οκτωβρίου 1973 καὶ θεωρήθηκε ἀπὸ τὴ Διεύθυνση Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν Νομαρχίας 'Ηρακλείου.

11.2. Τὴν ἀπὸ 3 'Ιουλίου 1974 ἔκθεση τῆς ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ Αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας.

11.4. Τὶς προσφυγὲς τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν παρακειμένων κτημάτων κατὰ τῆς παραπάνω ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου 'Ηρακλείου ἐνώπιον τοῦ 'Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

11.5. Τὴν ἀποδοχὴ ἐν μέρει τῶν προσφυγῶν αὐτῶν ἀπὸ τὸν 'Υπουργὸ Οἰκονομικῶν μὲ τὶς ἀποφάσεις : α)Η822/512/31.5.74/Υ.Οἰκ. β)Η990/635/31.5.74/Υ. Οἰκ. γ)Η991/636/31.5.74/Υ.Οἰκ. δ) Η989/31.5.74/Υ.Οἰκ. καὶ τὴν παραπομπὴ τοῦ θέματος γιὰ ἐπανακαθορισμὸ τοῦ Αἰγιαλοῦ.

12. Τὰ ἔγγραφα : α)Φ187.2/308/72/3.8.72, β)Φ187.2/41/73/30.1.73, γ) Φ1872/253/78/2.8.75/ δ) Φ187.2/182/593/5.4.1977 καὶ ε) Φ187.2/655/2346/2.10.79/ Γενικοῦ 'Επιτελείου Ναυτικοῦ, 2ο 'Επιτελικὸ γραφεῖο, μὲ τὶς σχετικὲς παρατηρήσεις.
13. Τὸν ἐπανακαθορισμὸ τῶν οριογραμμῶν Αἰγιαλοῦ καὶ Παραλίας σύμφωνα μὲ τὶς πιὸ πάνω 12 α,β,γ, καὶ δ παρατηρήσεις τοῦ Γενικοῦ 'Επιτελείου Ναυτικοῦ καὶ τὶς ἀποφάσεις τοῦ 'Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῶν προσφυγῶν τῶν ἰδιοκτητῶν, δηλαδή :

13.1. 'Η ἀπὸ 20.3.1976 ἔκθεση τῆς 'Επιτροπῆς καθορισμοῦ οριογραμμῶν τοῦ Αἰγιαλοῦ καὶ Παραλίας στὴν ἐν λόγω περιοχή.

13.2. Ἡ ἀπόφαση 5257/23.3/10.4.1976 Νομάρχου Ἡρακλείου (ΦΕΚ Δ' 113) ἐγκρίσεως τῶν οριογραμμῶν Αἰγιαλοῦ καὶ Παραλίας, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπὸ 20.3.1976 ἔκθεση καὶ τὸ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1973 Τοπογραφικὸ Διάγραμμα τοῦ Μηχανικοῦ Εὐαγγέλου Ρομπογιαννάκη.

13.3. Τὴν ἀπὸ 20 Μαΐου 1976 προσφυγὴ 12 ἰδιοκτητῶν τῶν παρακειμένων κτημάτων ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν κατὰ τῆς ἀποφάσεως 5257/23/3/10.4.1976 τοῦ Νομάρχου Ἡρακλείου.

13.4. Τὴν ἀπόφαση Η1194/925/4.8.1976 τοῦ Ὑπ. Οἰκον. ποὺ ἀπορρίπτει τὴν παραπάνω προσφυγὴ τῶν ἰδιωτῶν.

13.5. Τὴν ἀπὸ 4.10.1976 αἴτηση τῶν ὡς ἄνω ἰδιωτῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας περὶ ἀκυρώσεως τῶν ἀποφάσεων Η1194/925/4.8.76 Ὑπ. Οἰκονομικῶν καὶ 5257/23.3/10.4.1976 Νομ. Ἡρακλείου.

13.6. Τὴν ἀπόφαση 825/21.2.1978 Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ποὺ ἀκυρώνει τὶς ἀποφάσεις Η1194/925/4.8.76 Ὑπ. Οἰκον. καὶ 5257/23.3/10.4.1976 Νομ. Ἡρακλείου καὶ ἀναπέμπει τὴν ὑπόθεση στὴ διοίκηση γιὰ νέα κρίση.

14. Τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας τῶν ἰδιοκτητῶν, δηλαδὴ :

14.1. Συμβόλαιο 5805/1908 Συμβολαιογράφου Θεμ. Παντελίδη Ἡρακλείου.

14.2. Συμβόλαιο 5776/1907 Συμβολαιογράφου Θεμ. Παντελίδη Ἡρακλείου.

14.3. Συμβόλαιο 6275/1906 Συμβολαιογράφου Ἀντ. Παρασυράκη Ἡρακλείου.

14.4. Συμβόλαιο 582/1909 Συμβολαιογράφου Χριστοφ. Γεωργιάδου Ἡρακλείου.

14.5. Συμβόλαιο 3868/1917 Συμβολαιογράφου Ε. Βουρδουμπάκη Ἡρακλείου.

14.6. Συμβόλαιο 7545/1951 Συμβολαιογράφου Νικ. Καλυβιανάκη Ἡρακλείου.

14.7. Συμβόλαιο 8052/1952 Συμβολαιογράφου Νικ. Καλυβιανάκη Ἡρακλείου.

14.8. Συμβόλαιο 16272/1965 Συμβολαιογράφου Βασ. Ζαρρῆ Ἀθηνῶν.

14.9. Συμβόλαιο 12571/1924 Συμβολαιογράφου Εὐστρ. Βουρδουμπάκη Ἡρακλείου.

15. Τὶς ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἡρακλείου μὲ ἀριθμὸ 92, 93, 94 καὶ 95 τοῦ ἔτους 1931 καὶ δύο πίνακες ἐκκρεμουσῶν δικῶν (προσφυγὲς τῶν ἰδιοκτητῶν) τὴν 31 Μαρτίου 1935 καὶ 1936 συνημμένοι στὸν προϋ/σμὸ τοῦ Λ.Τ.Η. τῶν ἐτῶν 1935 καὶ 1936, ἀντίστοιχα.

16. Τὶς ἐνόρκους βεβαιώσεις μὲ ἀρ. α) 56/6.2.77 Κων. Σαατσάκη β) 57/12.8.1969 Ἐμμ. Χαιδ. Στριλιγκᾶ, γ) 18614/19.2.73 Ἀριστ. Μιχελιδάκη, δ) 18613/19.2.73 Θεοδώρου Μυλωνᾶ καὶ ε) 25897/19.2.73 Ἰωάννου Τζομπανάκη.

17. Ἔγγραφο τῆς Ἐφορίας Ἡρακλείου μὲ ἀρ. 5119/13.6.1950 «περὶ ὑποβολῆς σχεδίων διακηρύξεως Δημοπρασίας» γιὰ μίσθωση ἀποθηκῶν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, βεβαίωση μὲ ἀρ. 1906/955/2.3.1960 τοῦ Νομομηχανικοῦ Ἡρακλείου Δημ. Χρυσουλάκη καὶ τὰ ἔγγραφα α) 15103/35/18.2.1936 τῆς Νομαρχίας Ἡρακλείου καὶ β) 1033/468/2.7.1936 Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Ἡρακλείου, περὶ μεταστεγάσεως ἀπόρων οἰκογενειῶν ἐγκατεστημένων στὸν ὑπ' ὄψη Αἰγιαλό.

18. Τὴ Δικογραφία ἐπὶ τῆς ἀπὸ 3.1.1978 ἀγωγῆς τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἡρακλείου κατὰ ἰδιοκτητῶν γιὰ κατάληψη τοῦ Αἰγιαλοῦ στὴν περιοχὴ αὐτή, μὲ τὴν ἀπόφαση 46/79 τοῦ Πρωτοδικείου Ἡρακλείου, τὴ δικογραφία μὲ τὴν ἀπόφαση 587/30.7.1959 τοῦ Πρωτοδικείου Ἡρακλείου περὶ μισθώσεως τῶν ἀποθηκῶν.

19. Τὴν ὑπ' ἀρ. 95/1963 πράξη τῆς Λιμ. Ἐπιτροπῆς Ἡρακλείου.

20. Τὴν ἀπόφαση 193/8.3.1958 τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Ἀνταλλαξίμου Περιουσίας περὶ μονάδων μετρήσεως οἰκοπέδων «Μουζούρι» καὶ «Δουλούμι».

21. Ὑπομνήματα α) 15.3.1979 τῶν κληρονόμων Παντελάκη β) ἀπὸ 19.3.79 τῶν κληρονόμων Βερουδάκη μὲ τὰ συνημμένα τους καὶ γ) ἀπὸ 2.5.79 ὅλων τῶν ἰδιοκτητῶν μὲ τὰ συνημμένα τους.

Ἐπειδὴ :

Ἡ οριογραμμὴ Αἰγιαλοῦ καὶ Παραλίας στὴ περιοχὴ ἀπὸ τὴ ρίζα τοῦ ὑπηνέμου Μώλου τοῦ Ἐνετικοῦ Λιμένος μέχρι Τρυπητὴ καθορίσθηκε ἁρμοδίως δύο φορὲς μέχρι σήμερα καὶ ἀκυρώθηκε μὲ τὶς ἀποφάσεις α) Η 822/512/31.5.74 Ὑπ. Οἰκ. β) Η 990/635/31.5.74 Ὑπ. Οἰκ. γ) Η 991/636/31.5.74 Ὑπ. Οἰκ. δ) Η 989/638/31.5.74 Ὑπ. Οἰκ. τὴν πρώτη φορὰ καὶ μὲ τὴν ἀπόφαση 825/21.2.1978 Συμβ. Ἐπικρατείας τὴ δεύτηρη φορά.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας 825/21.2.78 Σ.Ε. ἀκύρωσε τὴν ἀπόφαση τοῦ Νομάρχου Ἡρακλείου 5257/23.3/10.4.76 (ΦΕΚ Δ' 113) καὶ τὴν ἀπόφαση Η 1194/925/4.8.1976 Ὑπ. Οἰκονομικῶν «καθ' ὃ μέρος ἀφοροῦν τοὺς αἰτοῦντας καὶ «ἀναπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Διοίκησιν πρὸς νέαν κρίσιν κατὰ τὰ ἐν τῷ σκεπτικῷ». Κατὰ τὸν εἰσηγητὴν τῆς ὑποθέσεως στὸ Συμβούλιο Ἐπικρατείας. «Διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀκύρωσις τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Νομάρχου Ἡρακλείου ὡς καὶ τῆς προειρημένης ἐκθέσεως τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς καθ' ὃ μέρος ὡς ἑρμηνεύεται ἡ αἴτησις καθωρίσθη ἡ οριογραμμὴ τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ».

Γιὰ τὸν καθορισμὸ τῆς ἀκριβοῦς θέσεως τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ συγκέντρωσε ὅλα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα, διαγράμματα, φωτογραφίες, ἐκθέσεις, ἀποφάσεις, κλπ. ποὺ ἀναφέρονται παραπάνω καὶ μετὰ ἀπὸ ἐπὶ τόπου ἔρευνα καὶ συλλογὴ πληροφοριῶν, ἀξιολόγησε τὰ στοιχεῖα αὐτά, ὅπως παρακάτω :

Στὴν ἀεροφωτογραφία μὲ ἡμερομηνία λήψεως 27.9.1940 ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων φαίνεται, ὅτι δὲν εἶχαν ἀκόμη κατασκευασθεῖ τὰ ἐσωτερικὰ Λιμενικὰ ἔργα στὴν περιοχὴ αὐτὴ δηλ. προβλῆτες, κρηπιδώματα Λεωφόρος Λιμένος κλπ. Ἐπειδὴ ὅμως εἶχαν ἤδη κατασκευασθεῖ τὰ ἐξωτερικὰ Λιμενικὰ ἔργα, δηλ. ὁ Προσήνεμος Μῶλος ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴ Ἑταιρεία MAC ALPAIN εἶχε ἤδη ἀνασχεθεῖ ἡ ὁρμὴ τῶν κυμάτων καὶ περιορίστηκε σὲ λίγα μέτρα τὸ πλάτος τῆς ἐκτάσεως ποὺ καταλαμβανόταν ἀπὸ τὸ χειμέριο κῦμα τῆς κλειστῆς τότε θαλάσσιας λεκάνης. Ἔτσι ἔγινε δυνατὸ νὰ κατασκευασθοῦν οἱ ἀποθῆκες τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου καὶ τὰ Λουτρά. Ἑπομένως ὁ παλαιὸς Αἰγιαλὸς ἔφθανε νοτιώτερα πρὶν τὴν κατασκευὴ τῶν ἐξωτερικῶν Λιμενικῶν ἔργων, ἀφοῦ τὰ προσπίπτοντα κύματα τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης στὴν περιοχὴ αὐτὴ φθάνουν ὕψος 5 ἕως 6 μέτρα.

Μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο κατασκευάστηκαν τὰ ἐσωτερικὰ λιμενικὰ ἔργα καὶ ἐπιχώθηκε ὁλόκληρη ἡ περιοχὴ μέχρι τὰ κρηπιδώματα ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ γεωτρήσεις τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων τὸ ἔτος 1967, ὅπου σὲ βάθος 2,5 ἕως 4,0 μ. ἀνευρίσκεται θαλάσσια ἄμμος καὶ πάνω ἀπ' αὐτὴν ἐπιχώσεις.

Στὸ ἔγγραφο 5119/13.6.1950 τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἡρακλείου, «περὶ ὑποβολῆς σχεδίων διακηρύξεως Δημοπρασίας» γιὰ μίσθωση ἀποθηκῶν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἡρακλείου σημειώνεται ὅτι : «Ὁ χῶρος οὗτος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνηγέρθησαν (Σημ. Οἱ ἀποθῆκες) κατεκλύζετο παλαιότερα ὑπὸ τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης, κατόπιν δὲ τῆς ἐκτελέσεως τῶν Λιμενικῶν Ἔργων διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Λιμένος διεμορφώθη εἰς ξηρὰν ὅπου σήμερον αἱ ἀναφερόμεναι Ἀποθῆκαι».

Ἀπὸ τὴν φωτογραφία τοῦ ὑπηνέμου Μώλου τοῦ Ἐνετικοῦ Λιμένος «Μικροῦ Κούλε» πρὶν τὴν καθαίρεσή του φαίνεται ὅτι ὁ χῶρος μπροστὰ ἀπὸ τὰ Ἐνετικὰ τείχη καὶ τὸ Μέγαρο Φυτάκη (πρὶν κατασκευασθεῖ γι' αὐτὸ δὲν φαίνεται στὴ φωτογραφία) κατακλυζόταν σχεδὸν ὁλόκληρος ἀπὸ τὸ χειμέριο κῦμα. Εἰς τὸ αὐτὸ περίπου ὕψος τῶν ἀποθηκῶν τούτων καὶ ὀλίγον ἀνατολικώτερον καὶ εἰς ἀπόστασιν 50 περίπου μέτρων βορειοανατολικῶς τοῦ προμαχῶνος «Σαμπιονέρα» ὑπῆρχαν κατὰ τὰ ὑπ' ὄψη στοιχεῖα παλαιὸ ναυάγιο πλοίου μέρος τοῦ ὁποίου ἐξεῖχε ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης τὸ γνωστὸ «τουρκικὸ βαπόρι» μέχρι τοῦ ὁποίου ἔφθαναν μόνο

οἱ καλοὶ κολυμβητές. Παρὰ ταῦτα οἱ κληρονόμοι Κ. Βερουδάκη ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ κτῆμα των ἐξετείνετο βορείως τοῦ Ἑνετικοῦ τείχους σὲ βάθος 100 μέτρων. Ὅταν ὅμως καὶ τὸ μέγαρο Φυτάκη τὸ ὁποῖο εὑρίσκεται ἀρκετὲς δεκάδες μέτρων δυτικώτερον τῆς «Σαμπιονέρα» τοῦ ὁποίου ὁ τίτλος κτήσεως (1929) ἀναφέρει ὡς βόρειον ὅριον τὸν αἰγιαλὸν (ἀκτήν), κατ' ἀδήριτον ἀνάγκη πρέπει νὰ δεχθεῖ κάποιος ὅτι βορείως Βορειοανατολικῶς τοῦ Ἑνετικοῦ τείχους οὐδέποτε ὑπῆρχε ἰδιωτικὴ ἰδιοκτησία ἢ καλλιεργήσιμον ἔδαφος. Ἱστορικῶς ἄλλωστε εἶναι δεδομένον ὅτι ὁ περὶ τὸ τεῖχος Χάνδαξ εἶχεν ἀποστολὴ νὰ δεχθεῖ σὲ ὥρα κινδύνου τὸ θαλάσσιον ὕδωρ πρὸς μεγαλυτέραν προστασίαν τῆς πόλεως.

Ἐπίσης στὴν ἀποτύπωση τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὸν Μηχ/κὸ Δημ. Μαυροκουκουλάκη τὸ ἔτος 1952 σημειώνεται μπροστὰ ἀπὸ Ἑνετικὰ τείχη καὶ μέσα στὴν ἔκταση ποὺ διεκδικοῦν οἱ κληρονόμοι Κ. Βερουδάκη «Στρατιωτική, μονὰς Αὐτοκινήτων». Ἑπομένως ἡ ἔκταση αὐτὴ ἀνήκει στὸ Δημόσιο καὶ τὸ κτῆμα Βερουδάκη ἔφθανε μέχρι τὰ τείχη ὡς βορειογραμμήν.

Γιὰ τὸν καθορισμὸ τῆς ἀκριβοῦς θέσεως τῆς οριογραμμῆς τοῦ παλαιοῦ Αἰγιαλοῦ ἐλήφθη σὰν βάση ἡ τοπογραφικὴ καὶ ὑψομετρικὴ ἀποτύπωση τοῦ σχεδίου πόλεως Ἡρακλείου τοῦ ἔτους 1936 σὰν ἀκριβέστερη τῆς ἀποτυπώσεως τοῦ Qullenec δεδομένου ὅτι ἡ ἀποτύπωση τοῦ σχεδίου πόλεως 1936 ἔγινε σὲ κλίμακα 1 : 1000 μὲ τριγωνισμὸ καὶ πολυγωνομετρία, ἐνῷ ἡ ἀποτύπωση Quellenec σὲ κλίμακα 1:2000 δὲν ἔχει τριγωνομετρικὰ σημεῖα, ἑπομένως ἔγινε μόνο μὲ πολυγωνομετρικὴ ὅδευση.

Οἱ διαφορὲς ποὺ ἔχουν τὰ δύο σχέδια ὀφείλονται κυρίως στὴ διάβρωση ἢ ἐπίχωση τῶν ἀκτῶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1904 ποὺ ἔγινε ἡ πρώτη ἀποτύπωση τοῦ QUELLENEC μέχρι τὴ δεύτερη τοῦ σχεδίου πόλεως δεδομένου ὅτι πρὶν τὴν κατασκευὴ τοῦ ἀντιβραχίονος (Ὑπηνέμου Μώλου) στὴν Τρυπητὴ καὶ κατὰ τὸ διάστημα κατασκευῆς τοῦ Προσηνέμου Μώλου κατὰ τὰ ἔτη 1923 ἕως 1930 λόγῳ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ τομέως Πελάγους καὶ τῆς δημιουργίας ὑπήνεμης κολπώσεως μειώθηκε ὁ κυματισμὸς πρὸς τὴν περιοχὴ μεγάρου Φυτάκη.

Ἑπομένως ἡ θάλασσα δημιούργησε προσαμμώσεις στὴ περιοχὴ τοῦ μεγάρου Φυτάκη καὶ ἡ ἀκτογραμμὴ ἄλλαξε κατεύθυνση πρὸς τὸ μέρος τῆς Τρυπητῆς ὅπου δημιουργήθηκαν διαβρώσεις. (βλέπε σχετικὸν 12ε)

Ἡ ὁριογραμμὴ τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ χαράχτηκε ὅπως φαίνεται στὸ τοπογραφικὸ διάγραμμα τοῦ Μηχανικοῦ Εὐαγγέλου Ρομπογιαννάκη στὶς ὑψομετρικὲς καμπύλες τῶν 3 καὶ 4 Μ δεδομένου ὅτι τὸ χειμέριο κῦμα ὕψους 5 μέχρι 6 Μ ἔφθανε μέχρι αὐτὸ τὸ ὕψος, ἀφοῦ στὴ διαδρομή του δὲν συναντοῦσε ἐμπόδια. Ἡ ἀποτύπωση τοῦ σχεδίου πόλεως 1936 ποὺ ἔχει ληφθεῖ σὰν βάση, δείχνει ἀμμώδη ἔκταση πλάτους 30 ἕως 70 μ καὶ ὑψομέτρου μέχρι 4 μ. Ὁ Παλαιὸς Αἰγιαλὸς κατελάμβανε προφανῶς ὅλη αὐτὴ τὴν ἐπίπεδη μὲ ἐλαφρὴ κλίση ἔκταση καὶ τὰ χειμέρια κύματα ὕψους 5 ἕως 6 μέτρα ἔφθαναν μέχρι βάθους 50 ἕως 80 μ ἀναλόγως τῆς διαμορφώσεως τοῦ ἐδάφους. Ἡ ὁρμὴ τῶν κυμάτων ἀναχαιτιζόταν ἀπὸ τὸ φυσικὸ ἔδαφος μετὰ τὴν ἀμμώδη ἔκταση καὶ μέχρι ὕψους ἀπὸ τὴ θάλασσα 3 ἕως 5 μ. ἀναλόγως.

Συμψηφιστικὰ χαράχτηκε ἡ ὁριογραμμὴ παλαιοῦ Αἰγιαλοῦ μὲ γραμμὴ κυανοῦ χρώματος καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ὅλων τῶν παραπάνω στοιχείων καὶ ἐκτιμήσεων.

Ἀποτελεῖ γεγονὸς ἀναμφισβήτητο ὅτι ἡ ὁριογραμμὴ χερσαίας Ζώνης τοῦ λιμένος, χαράχτηκε τὸ ἔτος 1948 καὶ ἐγκρίθηκε μὲ τὴν ἀπόφαση 8459/26.2.1948 Ὑπ. Δημ. Ἔργων ἔξω ἀπὸ τὸν παλαιὸ αἰγιαλὸ καὶ μέσα στὴ θαλάσσια λεκάνη. Δηλαδὴ ἡ χερσαία Ζώνη λιμένος ποὺ ἐγκρίθηκε τὸ 1948 καὶ ἰσχύει μέχρι σήμερον ὄχι μόνο δὲν περιλαμβάνει τὸν τότε αἰγιαλὸν (ὅπως φαίνεται στὴν ἀεροφωτογραφία λήψεως 27.9.1940, στὴν ἀποτύπωση Δ. Μαυροκουκουλάκη τοῦ ἔτους 1952 κλπ.) καὶ τοὺς παρ' αὐτοῦ ἀναγκαιοῦντας χώρους διὰ τὴν ἐκτέλεση λιμενικῶν ἔργων κλπ. σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 τοῦ Α.Ν. 2344/18.5.1940 «περὶ Αἰγιαλοῦ καὶ Παραλίας» ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει καὶ μέρος τῆς θαλάσσιας λεκάνης ὅπως ψευδῶς ἰσχυρίζεται ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα στὴν ἀπὸ 27.9.1976 ἀναγγελία ἀξιώσεως ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ὅτι ἡ Χερσαία Ζώνη περιέλαβε τὸν Αἰγιαλὸν καὶ τοὺς παρ' αὐτὸν ἀναγκαιοῦντας χώρους. Ἀσφαλῶς θὰ ἔπρεπε νὰ περιλαμβάνεται ἡ ἔκταση τοῦ Αἰγιαλοῦ στὴ Χερσαία Ζώνη τοῦ λιμένος σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 15 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 ἐφ' ὅσον ὅμως ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἀεροφωτογραφία τοῦ ἔτους 1940 καὶ τὰ λοιπὰ διαγράμματα καὶ στοιχεῖα δὲν συνέβη, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν μπορεῖ νὰ καθορίσει τὸν παλαιὸν Αἰγιαλὸν μέσα στὴ Χερσαία ζώνη, διότι σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 2 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 ὁ παλαιὸς Αἰγιαλὸς καθορίζεται ἐκεῖ ὅπου πράγματι ἦταν πρὶν τὶς προσχώσεις βάσει στοιχείων πραγματικῶν καὶ γεγονότων. (βλέπε 12ε σχετικὸν)

Ἡ χερσαία ζώνη τοῦ λιμένος Ἡρακλείου, καθορίσθηκε τὸ ἔτος 1948 μὲ τὴν προϋπόθεση, «Ὅτι ἐγένετο ὁ καθορισμὸς τῆς ὁριακῆς γραμμῆς τοῦ αἰγιαλοῦ» ὅπως φαίνεται στὴν ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς Καθορισμοῦ Χερσαίας Ζώνης λιμένος Ἡρακλείου ποὺ ἐγκρίθηκε μὲ τὴν ἀπόφαση 8459/48 τοῦ Ὑπ. Δημ. Ἔργων μέχρι σήμερα ὅμως δὲν ἔχει γίνει καθορισμὸς τοῦ Αἰγιαλοῦ ἀπὸ Ἐπιτροπή, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 2 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 καὶ ἑπομένως ἡ Χερσαία Ζώνη Λιμένος ἔχει ὁρισθεῖ τὸ ἔτος 1948 χωρὶς προηγουμένως νὰ ὁρισθεῖ ὁ Αἰγιαλός. Ἐπειδὴ οἱ ἰδιοκτῆτες τῶν παραλιακῶν κτημάτων στὴν περιοχὴ αὐτὴ μὲ τὴν προσφυγή τους στὸ Συμβούλιο Ἐπικρατείας κατέθεσαν διάφορα στοιχεῖα, τίτλους ἰδιοκτησίας, δικαστικὲς ἀποφάσεις, διαγράμματα κλπ. ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψη παρατηροῦμε τὰ ἑξῆς :

α) Οἱ τίτλοι ἰδιοκτησίας ὅλων τῶν παραλιακῶν κτημάτων στὰ συμβόλαια αὐτὰ ἐκφράζονται σὲ Μουζούρια καὶ Δουλούμια, μονάδες μετρήσεως μεταβλητῆς ἐκτάσεως ὅπως περιγράφεται σσὴν ἀπόφαση 193/8.3.1958 τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Ἀνταλλαξίμου Περιουσίας π.χ. στὸ Συμβόλαιο 5805/1908 τοῦ Συμβολαιογράφου Θεμιστ. Ι. Παντελίδου ἀναγράφεται :

«Συνορευομένου τοῦ ὅλου τούτου κτήματος πρὸς κτήματα Γεωργίου Νταλιάνη καὶ συνιδιοκτητῶν Χρήστου Πολάκη πρὸς ἀγρὸν τῆς δυτικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως πρὸς μικρὸν τεῖχος δι' οὗ χωρίζεται ἀπὸ τὸ παρακείμενον περιβόλιον μὲ δρόμον δημόσιον καὶ μὲ αἰγιαλὸν καὶ «ἐκτάσεως ὀκτὼ ὡς ἔγγιστα μουζουρίων καὶ ἓξ ἀγρῶν συνεχομένων δέκα ὡς ἔγγιστα μουζουρίων». Τὰ ἴδια στοιχεῖα ἀναφέρονται καὶ στὰ ὑπόλοιπα συμβόλαια.

Ἀπὸ τὴν περιγραφὴ αὐτὴ προκύπτει ἡ ἀναμφισβήτητος ἀλήθεια ὅτι τὸ δυτικὸν ὅριο τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος εἶναι τὸ ἐνετικὸ τεῖχος καὶ οὐδὲν πλέον τούτου καὶ δὴ βορείως τούτου (βλέπε καὶ σχετ. 12ε).

Εἰς τὰ αὐτὰ συμβόλαια ἀναφέρεται ὅτι τὸ ἐν λόγῳ κτῆμα εἶχε καλαμιῶνα ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν ἐπέχει θέσιν φράκτου καὶ τοποθετεῖται εἰς τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ κτήματος.

Ὁ καλαμιώνας αὐτὸς κατὰ τὶς διηγήσεις τῶν δύο μαρτύρων οἱ καταθέσεις τῶν ὁποίων ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψη καὶ ἀπὸ τὶς ἀεροφωτογραφίες (βλέπε σχετικ. 12ε) διετηρήθη μέχρι τοῦ ἔτους 1940 καὶ εὑρίσκετο ἀνατολικῶς τοῦ τείχους εἰς τὸ ὕψος τῆς «Σαμπιονέρας».

Τὸ μουζούριο εἶναι παλαιὸ μέτρο ἐπιφανείας ἀλλὰ τόσο ἀσταθὲς καὶ πολλῶν παραγόντων συνάρτησις, ὥστε μὲ ἰδιαίτερη προσοχὴ εὑρίσκεται ἡ ἔκτασις τὴν ὁποίαν ὁρίζει. Ἡ ἔκταση ἐδάφους ἡ ὁποία δέχεται πρὸς σποράν καρποὺς ἑνὸς πλήρους μουζουρίου (δοχείου) λέγεται ἔκτασις ἑνὸς μουζουρίου. Εὐνόητον ὅτι ἡ ποσότης τῶν σπόρων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ποιότητα τοῦ ἐδάφους. Σὲ πετρῶδες ἔδαφος τὸ μουζούριο ὑπερβαίνει τὸ στρέμμα, σὲ ἔδαφος ἄγονο καὶ πτωχὸ περίπου συμπίπτει, σὲ ἐπίπεδο ὅμως καὶ καθαρὸ ἔδαφος τὸ μουζούριο καλύπτει τὸ πολὺ ἥμισυ στρέμμα, στὸ περιβόλι δέ, δηλ. τὸ ποτιστικὸ ἔδαφος τὸ ὁποῖο ἔχει τὴ δύναμη νὰ θρέψει πυκνὴ βλάστιση, τὸ μουζούριο καλύπτει μόλις τὸ ἕνα τρίτο τοῦ στρέμματος. Στὴ περίπτωσή του οἱ κληρονόμοι Κ. Βερουδάκη μὲ περιβόλι καὶ ἀγρὸν ποτιστικὸ (ἀντλητικὸ μαγγανοπήγαδο ἢ σακιὲ) καὶ χαβούζαν (εὐρὺ φρέαρ) ὑπολογίζοντες ἀβασίμως ἰσοτιμίαν μεταξὺ μουζου-

ρίου καὶ στρέμματος ἀναβιβάζουν τὴν ἔκτασίν των εἰς δέκα πέντε στρέμματα καὶ ἀφοῦ ἐπώλησαν τὰ ἑπτὰ στὸ Δημόσιο ζητοῦν ἀπὸ τὴν πρώην θαλασσία λεκάνη τὰ ὀκτὼ στρέμματα. Σημειωτέον ὅτι πρὸ τεσσαρακονταετίας διευρύνθη ἡ ἐθνικὴ ὁδὸς Ἡρακλείου Ἁγίου Νικολάου καὶ ἐρυμοτομήθη τμῆμα τοῦ κτήματος Βερουδάκη ἀπὸ τὴν Νοτιοανατολικὴν πλευράν του.

Αἱ ὑπ' ἀρ. 92, 93, 94 καὶ 95 ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἡρακλείου ἔτους 1931 προσωρινῶν μέτρων ἁπλῶς ἀναγνωρίζουν τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ἐναγόντων καὶ ἀντιγράφουν τὰ ὅρια τῶν τίτλων των. Συγκεκριμένα ἡ ὑπ' ἀρ. 93/1931 ἀπόφασις ἀναγνωρίζει τὸν Κ. Βερουδάκη νομέα τοῦ ἀκινήτου του, ἐντὸς τῶν ὁρίων τὰ ὁποῖα ἀναφέρουν τὰ δύο συμβόλαιά του ὡς ἀνωτέρω. Φαίνεται ὅτι τὸ ἔτος 1931 τὸ Λιμενικὸ Ταμεῖο Ἡρακλείου εἶχεν ἀποθέσει «μπάζα» ἐντὸς τοῦ κτήματος Κ. Βερουδάκη (ὄπισθεν τοῦ καλαμιῶνος, δι' ὃ καὶ ἐλήφθησαν προσωρινὰ μέτρα ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἡ ἀπόφασις τοῦ ὁποίου ἐπανέλαβαν τὴν περιγραφὴ τῶν ἐν λόγῳ συμβολαίων. Δὲν ἀνευρέθη ἡ δικογραφία τῆς ἐν συνεχείᾳ προσφυγῆς τῶν ἰδιοκτητῶν κατὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου κατὰ τὰ ἔτη 1935-1936 (βλέπε σχετ. 15ε).

β) Στὸ τοπογραφικὸ καὶ ὑψομετρικὸ διάγραμμα τοῦ Μηχ/κοῦ Γ. Ἀναγνώστου σημειώνονται οἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἰδιοκτητῶν δηλαδὴ τὸ βόρειο ὅριο τῶν ἰδιοκτησιῶν τους ἑπομένως ἡ οριογραμμὴ τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ. Τοῦτο ἐνῶ συμφωνεῖ μὲ τὴν ἀκτογραμμή, καθορίζει πλάτος Αἰγιαλοῦ μόνο 10 ἕως 30 μέτρα. Δὲν εἶναι δυνατὸν ὅμως ὁ Αἰγιαλὸς νὰ ἔχει τόσο πλάτος, διότι τὰ χειμέρια κύματα ὕψους 5 καὶ 6 μέτρα δὲν θὰ ἐκάλυπταν ὁλόκληρη τὴν ἀμμώδη ἔκταση ἀλλὰ θὰ ἔφθαναν σὲ βάθος 10 ἕως 20 μ καὶ μέχρι τοῦ ὑψομέτρου 1 ἢ 2 μέτρα. Ἐπίσης ἐμφανίζεται στὸ διάγραμμα αὐτὸ ἡ Καθολικὴ ἐκκλησία ἰδιοκτήτης τμήματος πρὸς βορρὰν τοῦ οἰκοπέδου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐνῶ στὸ συμβόλαιο 16272/1965 Συμβ. Ἀθηνῶν Βασιλείου Ζαρρῆ ἀναγράφεται πλησιαστὴς τὸ Λιμενικὸ Ταμεῖο. Ἡ Καθολικὴ ἐκκλησία ὅμως μέχρι σήμερον δὲν ἔχει ἀπαιτήσεις ἐπὶ παραλιακῶν ἐκτάσεων. Ἀπὸ τὸ ἴδιο τοπογραφικὸ διάγραμμα τοῦ Μηχανικοῦ Γ. Ἀναγνώστου βλέπουμε ὅτι τὸ βόρειο ὅριο τοῦ οἰκοπέδου τῆς Ἀγροτικῆς Τράπεζας εἶναι νοτιώτερα τοῦ βορείου ὁρίου τοῦ οἰκοπέδου κληρονόμων Βερουδάκη. Ἡ Καθολικὴ ἐκκλησία ἐπώλησε στὴν ΑΓΡΕΞ μὲ τὰ συμβόλαια 8052/31.7.1952 καὶ 7545/24.4.1951 οἰκόπεδο συνολικῆς ἐκτάσεως 3778, 05+50+182+3240=7250,05 μ2 ἐνῶ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἀγόρασε ἀπὸ τὴν ΑΓΡΕΞ οἰκόπεδο ἐκτάσεως μέτρων τετραγωνικῶν δέκα χιλιάδων (10.000) πλέον ἢ ἔλαττον. Ἐπίσης στὸ συμβόλαιο 8052/31.7.1952 ὅπου ἡ ΑΓΡΕΞ ἀγοράζει τρία ἀκόμη τμήματα τοῦ ἀρχικοῦ γηπέδου τῆς Καθολικῆς ἐκκλησίας ἐκτάσεως 50+182+3240=3472 ἀναφέρεται ὅτι Γ > ἕτερον τμῆμα κείμενο εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ ἀγορασθέντος ἤδη ὑπὸ τῆς ἄνω Ἑταιρείας Ἐξαγωγῆς Γεωργικῶν Προϊόντων οἰκοπέδου μεθ' οὗ συνέρχεται ἐκτεινόμενον μέχρι τοῦ κτήματος Ἀκράτου Βασιλάκη ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. τετρακόσια δέκα τέσσερα (414) οἰκοδομικῷ τετραγώνῳ τοῦ συνημμένου τῷ παρόντι Σχεδιαγράμματι καὶ ὅπερ συνυπέγραψαν οἱ συμβαλλόμενοι διὰ τὸ παραδεκτὸν αὐτοῦ ἐκτάσεως περίπου τριῶν χιλιάδων διακοσίων τεσσαράκοντα (3240) τετραγωνικῶν μέτρων, συνορευόμενον πρὸς Α μὲ ἀγοράστριαν, πρὸς Ν μὲ δρόμον καὶ κληρονόμων Ἀκράτου Βασιλάκη, πρὸς Δ μὲ κληρονόμους Ἀκράτου Βασιλάκη καὶ Β μὲ αἰγιαλὸν τοῦ τελευταίου τούτου τεμαχίου τμῆμα χιλίων τριάκοντα δύο 1032 τετραγωνικῶν μέτρων συνεχόμενον μετὰ τοῦ οἰκοπέδου τῆς ἀγοραστρίας ρυμοτομεῖται διανοιγομένης εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁδοῦ κατὰ τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον τῆς πόλεως Ἡρακλείου.

Ἀπὸ τὰ παραπάνω συμπεραίνεται ὅτι τὸ Βόρειο ὅριο τοῦ ἀκινήτου τῆς Ἀγροτικῆς Τράπεζας συμπίπτει μὲ τὸ τελευταῖο ὅριο τοῦ σχεδίου πόλεως 1936, δηλ. τὴ Βόρεια ρυμοτομικὴ γραμμή.

Ἡ πράξη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μὲ ἀρ. 95/63 ἀφορᾶ ἔγκριση ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς περιοχῆς λιμένος Ἡρακλείου ἔξω ἀπὸ τὰ Ἑνετικὰ τείχη καὶ δὲν εἶχε ὑποχρέωση νὰ ἐξετάσει τὰ ὅρια τῶν ἰδιοκτησιῶν ὅπως ἄλλωστε ἀναφέρεται σ' αὐτὴν ὅτι : «οἱ μελετηταὶ ὑποβάλουσι τὰ πρωτότυπα διαγράμματα ἀποτυπώσεις τῆς περιοχῆς Λιμένος Ἡρακλείου εἰς τὰ ὁποῖα ἔχουν τοποθετηθεῖ τὰ ὅρια ἰδιοκτησιῶν κατὰ τὸ δυνατὸν βάσει τῶν ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ὑποβληθέντων στοιχείων». Οὔτε λοιπὸν ἀναγνωρίζονται τὰ ὅρια τῶν ἰδιοκτησιῶν, οὔτε ἐξετάζονται τὰ στοιχεῖα ποὺ ὑπέβαλαν οἱ μελετητὲς μὲ πηγὴ ἀποκλειστικὴ τοὺς ἰδιοκτῆτες, σύμφωνα μὲ τὴν παραπάνω 95/1963 πράξη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Ἡρακλείου.

Σύμφωνα μὲ τὸ πρακτικὸ καθορισμοῦ χερσαίας ζώνης τῆς 12.2.1937 ποὺ ἐγκρίθηκε μὲ τὴν 1672/1594/26.5.1937 ἀπόφαση τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης, ὁλόκληρη ἡ ἔκταση μεταξὺ θαλάσσης καὶ σχεδίου πόλεως ἔτους 1936, περιελήφθη στὴ Χερσαία Ζώνη Λιμένος καὶ ἀνήκει στὸ Δημόσιο, ἐντὸς δὲ αὐτῆς τῆς Χερσαίας Ζώνης δὲν ὑπάρχουν κτήματα κατεχόμενα ὑπὸ τρίτων, ἀποφασίζομεν:

Καθορίζουμε πάνω στὸ τοπογραφικὸ καὶ ὑψομετρικὸ διάγραμμα τῆς περιοχῆς Λιμένος Ἡρακλείου, ποὺ συντάχθηκε τὴν 1.10.1973 ἀπὸ τὸ Μηχ/κὸ Εὐάγγ. Ρομπογιαννάκη καὶ ἐλέγχθηκε καὶ θεωρήθηκε ἀπὸ τὸν Δ/ντὴ τῆς Δ/σεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομαρχίας Ἡρακλείου μὲ κόκκινη γραμμὴ καὶ κορυφὲς 1 ἕως 21 τὴν ὁριογραμμὴ τοῦ σημερινοῦ Αἰγιαλοῦ, μὲ κίτρινη γραμμὴ καὶ κορυφὲς 1 ἕως 25 τὴν ὁριογραμμὴ τῆς Παραλίας, καὶ μὲ κυανὴ γραμμὴ καὶ κορυφὲς 1 ἕως 16 τὴν ὁριογραμμὴ παλαιοῦ Αἰγιαλοῦ πρὶν ἀπὸ τὴν κατασκευὴ τῶν Λιμενικῶν Ἔργων. Οἱ ὁριογραμμὲς αὐτὲς ἐξασφαλίστηκαν πλήρως μὲ μόνιμη σήμανση πάνω στὸ ἔδαφος τῶν κορυφῶν τῶν πολυγωνικῶν ὁδεύσεων καὶ ἐξάρτηση ἀπὸ σταθερὰ σημεῖα ὅπως φαίνεται πάνω στὸ σχεδιάγραμμα.

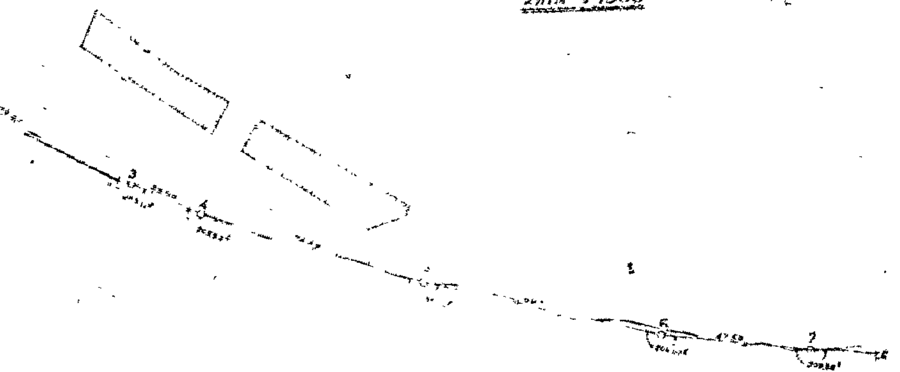
Ὁ Πρόεδρος
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΑΟΥΛΑΚΗΣ

Τὰ Μέλη
ΝΙΚ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΟΣ ΣΤ. ΚΑΡΑΚΟΥΛΑΣ

Δ.Σ.Υ.Η.Η.

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΟΡΙΟΓΡΑΜΜΗΣ ΑΙΓΙΑΛΟΥ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΥΠΗΝΕΜΟΝ ΜΩΛΟΝ
ΣΚΕΠΑΣΜΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΕΩΣ ΤΡΥΠΗΤΗΣ

ΚΛΙΜ. 1:1000

ΥΠΟΜΝΗΜΑ 1

[illegible]

ΥΠΟΜΝΗΜΑ 2

1. ΟΡΙΟΓΡΑΜΜΗ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

[illegible]

2. ΧΕΡΣΑΙΑ ΖΩΝΗ ΛΙΜΕΝΟΣ

[illegible]

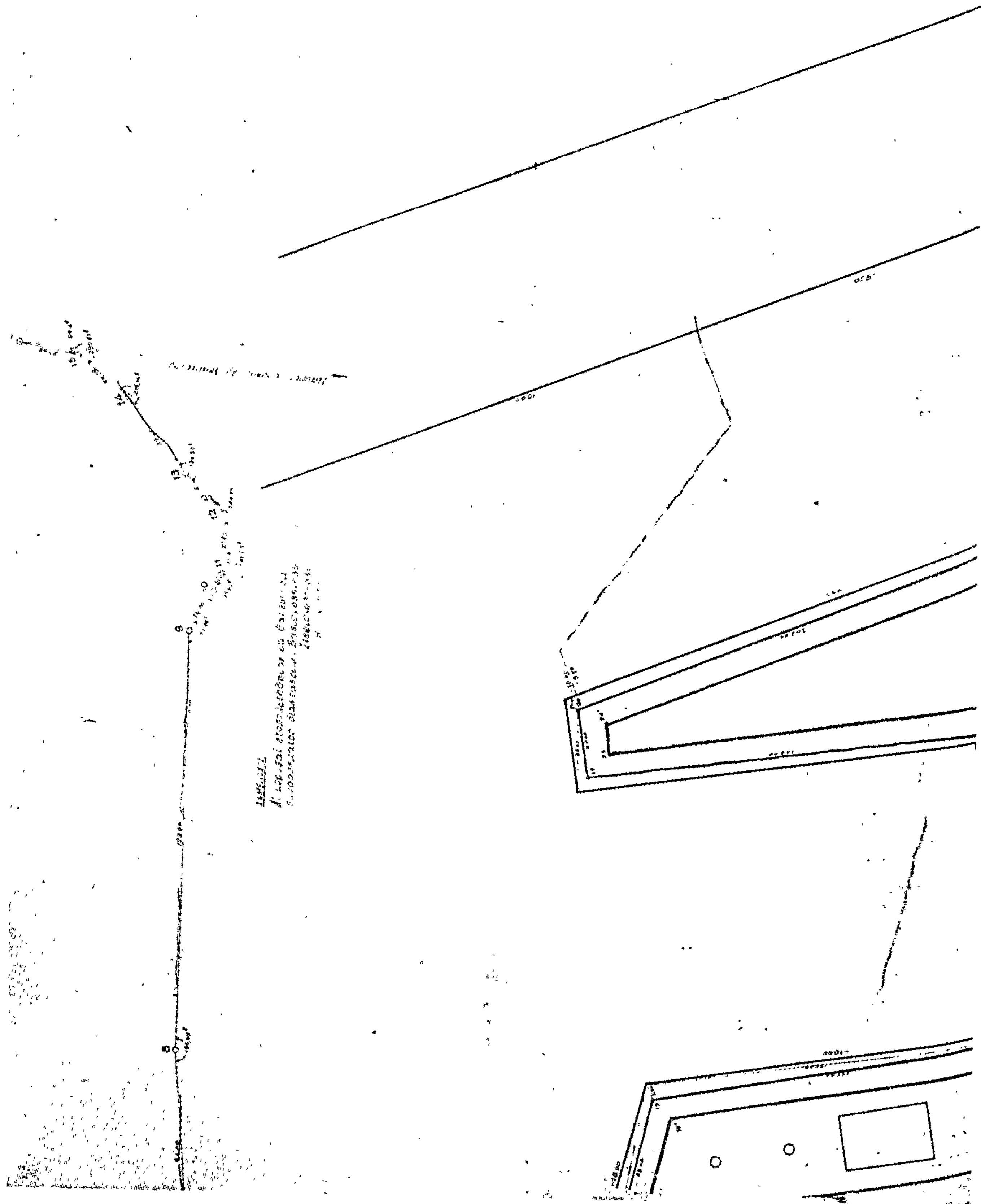
Ηράκλειο 10/1/1979

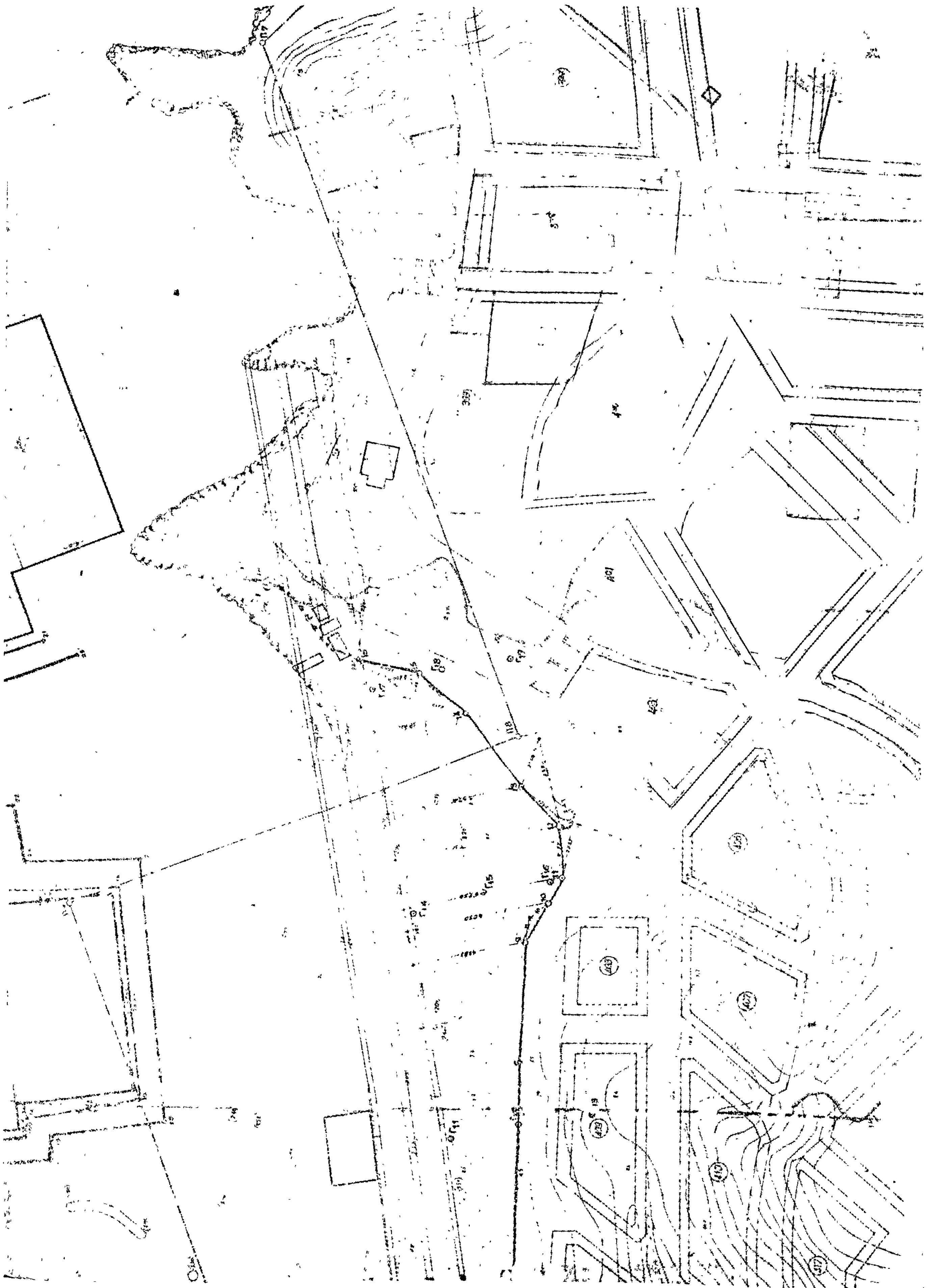
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. [illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

'Αριθ. Ο.Κ. 15404 (3)

Περὶ ἐπικυρώσεως ἐκθέσεως καθορισμοῦ τῶν ὁρίων αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας στὴ θέση «ΚΟΥΡΤΗ - ΧΑΛΙΚΟΥΝΑΣ» 'Αγίου Ματθαίου Κερκύρας, προστὰ στὴν ἰδιοκτησία τῶν 'Αφῶν 'Ιωάννου καὶ Σπυρίδωνος Βασιλᾶ.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

"Εχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις:

α) Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 3200/55 «περὶ Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως».

β) Τοῦ ἀπὸ 11/12.11.1929 Δ/τος «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων».

γ) Τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας» καὶ

δ) Τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ ΠΔ 636/77 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ τῶν 'Υπηρεσιῶν αὐτοῦ».

2. Τὴν ἀπὸ 1.9.78 αἴτηση τῶν 'Αφῶν 'Ιωάννου καὶ Σπυρίδωνος Βασιλᾶ, ποὺ ὑπέβαλαν στὴν ὑπηρεσία μας ὡς ἐνδιαφερόμενοι γιὰ τὴ χάραξη τῶν ὁρίων Αἰγιαλοῦ καὶ Παραλίας στὴ θέση «ΚΟΥΡΤΗ - ΧΑΛΙΚΟΥΝΑΣ» τῆς Κοινότητας 'Αγίου Ματθαίου Κερκύρας, μπροστὰ στὴν ἰδιοκτησία τους.

3. Τὴν ἀπὸ 12.9.79 ἔκθεση τῆς κατὰ τὸ ἄρθρο 10 τοῦ ΑΝ 1540/1938 (καθὼς τοῦτο ἀντικαταστάθηκε μὲ τὸ ἄρθρο 5 τοῦ ΑΝ 263/68 καὶ μὲ τὸ ἄρθρο 74 τοῦ Π.Δ/τος 636/77) 'Επιτροπῆς καθορισμοῦ ὁριογραμμῶν αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας, μαζὶ μὲ τὸ τοπογραφικὸ καὶ ὑψομετρικὸ διάγραμμα τῆς ἀνωτέρω περιοχῆς, θεωρημένο τὴν 12/9/1979 ἀπὸ τὸ Δ/ντὴ Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν Νομοῦ Κερκύρας.

4. Τὸ Φ.187.2/731/79/3.11.79 ἔγγραφο τοῦ Γενικοῦ 'Επιτελείου Ναυτικοῦ, μὲ τὸ ὁποῖο τοῦτο διατυπώνει τὴ σύμφωνη γνώμη του μὲ τὰ ὅρια αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας ποὺ καθορίζονται μὲ τὴν ἀνωτέρω ἔκθεση, ἀποφασίζουμε :

'Επικυρώνουμε τὴν ἀπὸ 12.9.1979 ἔκθεση τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Π.Δ/τος 636/77 καθορισμοῦ ὁριογραμμῶν αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας στὴ θέση «ΚΟΥΡΤΗ - ΧΑΛΙΚΟΥΝΑΣ» 'Αγίου Ματθαίου Κερκύρας, καθὼς καὶ τὸ τοπογραφικὸ καὶ ὑψομετρικὸ διάγραμμα ποὺ συνοδεύει τὴν ἔκθεση στὸ ὁποῖο ἔχει χαραχτεῖ μὲ κόκκινη γραμμὴ ἡ ὁριογραμμὴ τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ μὲ κίτρινη γραμμὴ ἡ τῆς παραλίας.

'Η ἀπόφαση αὐτὴ μαζὶ μὲ τὴν ἀπὸ 12.9.79 ἔκθεση καὶ τὸ τοπογραφικὸ καὶ ὑψομετρικὸ διάγραμμα νὰ δημισιευθοῦν στὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Κέρκυρα, 22 Νοεμβρίου 1979

'Ο Νομαρχῶν Δ/ντὴς
ΑΓ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Καθορισμοῦ (τὸ πρῶτον) ὁριογραμμῶν αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας εἰς θέσιν «ΚΟΥΡΤΗ - ΧΑΛΙΚΟΥΝΑΣ » περιοχῆς Κοινότητας 'Αγίου Ματθαίου Ν. Κερκύρας, πρὸ ἰδιοκτησίας 'Αφῶν 'Ιωάννου καὶ Σπυρίδωνος Βασιλᾶ.

'Εν Κερκύρᾳ σήμερον τὴν 12.9.79 ἡ κατὰ Νόμον ἁρμοδία 'Επιτροπὴ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας ἀποτελουμένη ἐκ τῶν :

1) Κων/νου Σκέρου, Οἰκονομικοῦ 'Εφόρου Κερκύρας

2) Βασιλείου Παπαγιάννη, Λιμενάρχου Κερκύρας,

3) Δημητρίου Μάκκα, Πρ/νου ΤΕΕ Δ/νσεως ΤΥΝ Κερκύρας, συνελθοῦσα ἐν τῷ καταστήματι τῆς Οἰκον. 'Εφορίας Κερκύρας καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν :

α) Τὴν ἀπὸ 1.9.78 ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν τῶν 'Ιωάννου καὶ Σπυρίδωνος Βασιλᾶ «περὶ καθορισμοῦ ὁριογραμμῶν αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας» εἰς θέσιν ΚΟΥΡΤΗ - ΧΑΛΙΚΟΥΝΑΣ περιοχῆς Κοιν. 'Αγίου Ματθαίου.

β) Τὸ ὑποβληθὲν τοπογραφικὸν διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1 : 500 τῆς ἀνωτέρω περιοχῆς, συνταχθὲν τὴν 25.8.78 ὑπὸ τοῦ Τοπογράφου Μηχανικοῦ Καγκουρίδη Γεωργίου, ἠλεγχθὲν ὑπὸ 'Ιωάννου 'Αργυροῦ Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ καὶ θεωρημένον τὴν 12.9.79 ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Τ.Υ.Ν. Κερκύρας.

γ) Τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2344/40 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας » ὡς αὗται συνεπληρώθησαν καὶ ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

δ) Τὰ ἐκ τῆς διενεργηθείσης τὴν 20.9.78 αὐτοψίας προκύψαντα στοιχεῖα.

ε) Τὸ ἔγγραφο ΓΕΝ Φ. 187.2/35/79/Σ.99/17.1.79, ἀποφασίζει :

Καθορίζει ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω (β) τοπογραφικοῦ διαγράμματος

I. Διὰ συνεχοῦς ἐρυθρᾶς γραμμῆς, τὸ ὅριον τοῦ αἰγιαλοῦ

II. Διὰ συνεχοῦς κιτρίνης γραμμῆς, τὸ ὅριον τῆς παραλίας. 'Αναλυτικῶς :

I. 'Ως ὁριογραμμὴ αἰγιαλοῦ ὁρίζεται ἡ πολυγωνικὴ τῶν κορυφῶν 1,2,3,4,5,6,7,8,9, καὶ 10, αἵτινες ἐξασφαλίζονται ἐκ σταθερῶν σημείων ὡς κατωτέρω :

Τὸ σημεῖον 1 : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Α καὶ Β ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 44,20 μ. καὶ 62,70 μ.

Τὸ σημεῖον 2 : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Α καὶ Β ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 37,00 μ καὶ 55,80 μ.

Τὸ σημεῖον 3 : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Α καὶ Β ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 12,50μ καὶ 26,20μ.

Τὸ σημεῖον 4 : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Γ καὶ Δ ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 35,20 μ καὶ 50,50 μ.

Τὸ σημεῖον 5 : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Δ καὶ Ε ὡς εἰς τὸ τοπ/κὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 41,20 μ καὶ 21,50 μ.

Τὸ σημεῖον 6 : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Ε καὶ Ζ ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 83,20 μ καὶ 30,00 μ.

Τὸ σημεῖον 7 : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Ζ καὶ Η ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 81,50 μ. καὶ 31,80 μ.

Τὸ σημεῖον 8 : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Η καὶ Θ ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 64,90μ μ καὶ 29,80 μ.

Τὸ σημεῖον 9 : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Θ καὶ Ι ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 20,00μ καὶ 38,50 μ.

Τὸ σημεῖον 10 : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Θ καὶ Ι ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸ διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 48,50 μ. καὶ 7,00 μ.

II. 'Ως ὁριογραμμὴ παραλίας ὁρίζεται ἡ πολυγωνικὴ τῶν κορυφῶν 1', 2', 3', 4', 5', 6', 7', 8', 9', 10' 11', 12', 13' καὶ 14', ἅτινα ἐξασφαλίζονται ἐκ σταθερῶν σημείων ὡς κατωτέρω :

Τὸ σημεῖον 1' : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Α καὶ Β ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 38,50μ καὶ 56,40 μ.

Τὸ σημεῖον 2' : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Α καὶ Β ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 18,20μ καὶ 27,50 μ.

Τὸ σημεῖον 3' : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Α καὶ Β ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 41,00 μ καὶ 29,60 μ.

Τὸ σημεῖον 4' : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Γ καὶ Δ ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 27,00 μ καὶ 51,00 μ.

Τὸ σημεῖον 5' : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Δ καὶ Ε ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 21, 40μ καὶ 38,90 μ.

Τὸ σημεῖον 6' Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Δ καὶ Ε ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 35,00 μ καὶ 14,80 μ.

Τὸ σημεῖον 7' : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Ε καὶ Ζ' ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 41,50 μ καὶ 71,60 μ.

Τὸ σημεῖον 8' : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Ε καὶ Ζ' ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 90,00 μ καὶ 28, 20 μ.

Τὸ σημεῖον 9' : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Ζ καὶ Η ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 32,40 μ καὶ 69,00 μ.

Τὸ σημεῖον 10' : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Ζ καὶ Η ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 77,80 μ καὶ 24,70 μ.

Τὸ σημεῖον 11' : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Η καὶ Θ ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 41,20 μ. καὶ 24,70 μ.

Τὸ σημεῖον 12' : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Η καὶ Θ ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 63.20 μ καὶ 26,70 μ.

Τὸ σημεῖον 13' : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Θ καὶ Ι ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἀντιστοίχως ἐμφαίνεται 14,10 μ καὶ 33,20 μ.

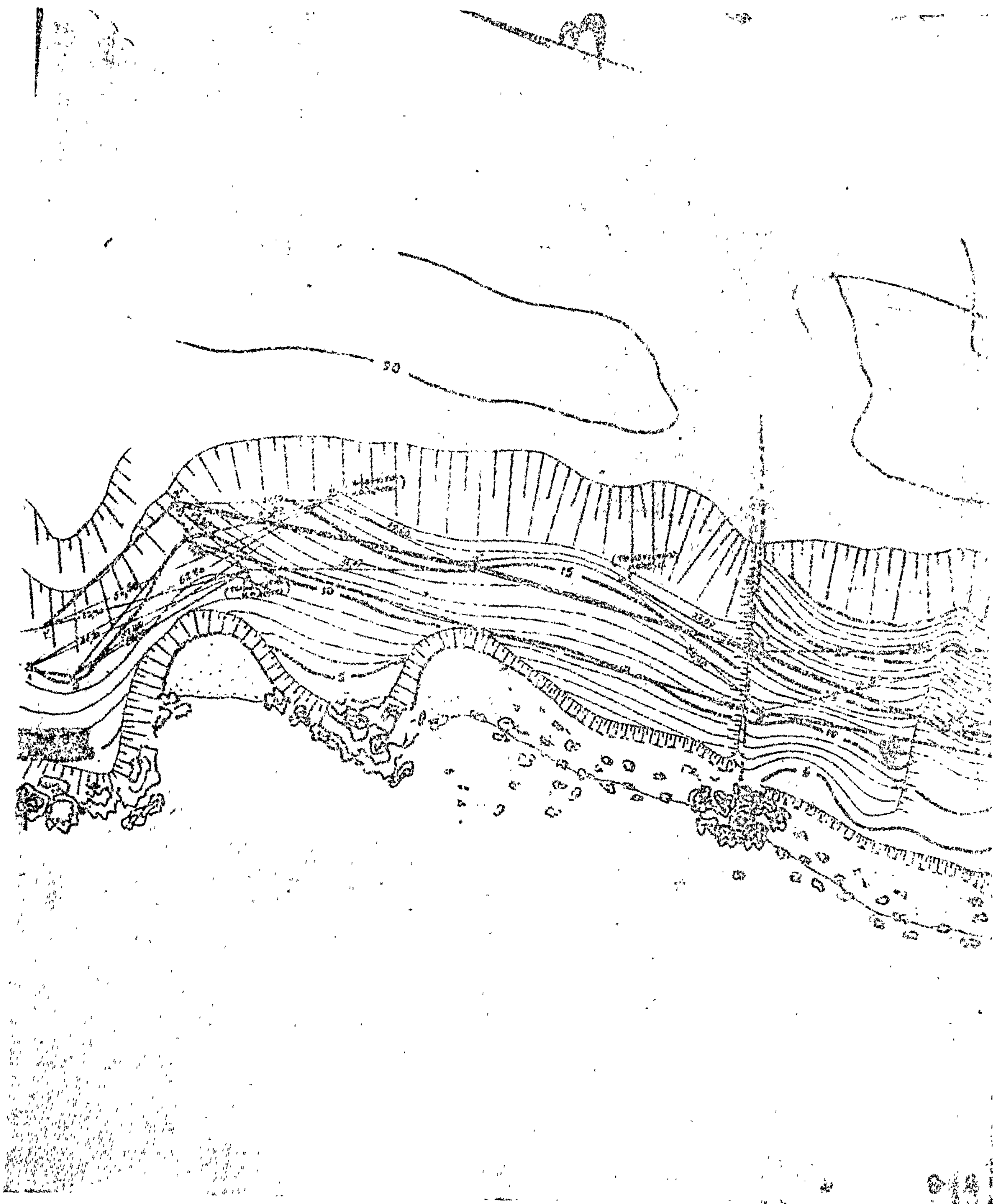
Τὸ σημεῖον 14' : Εἰς ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς τσιμεντένιες κολῶνες Θ καὶ Ι ὡς εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα ἐμφαίνεται ἀντιστοίχως 36,30 μ καὶ 7,40 μ.

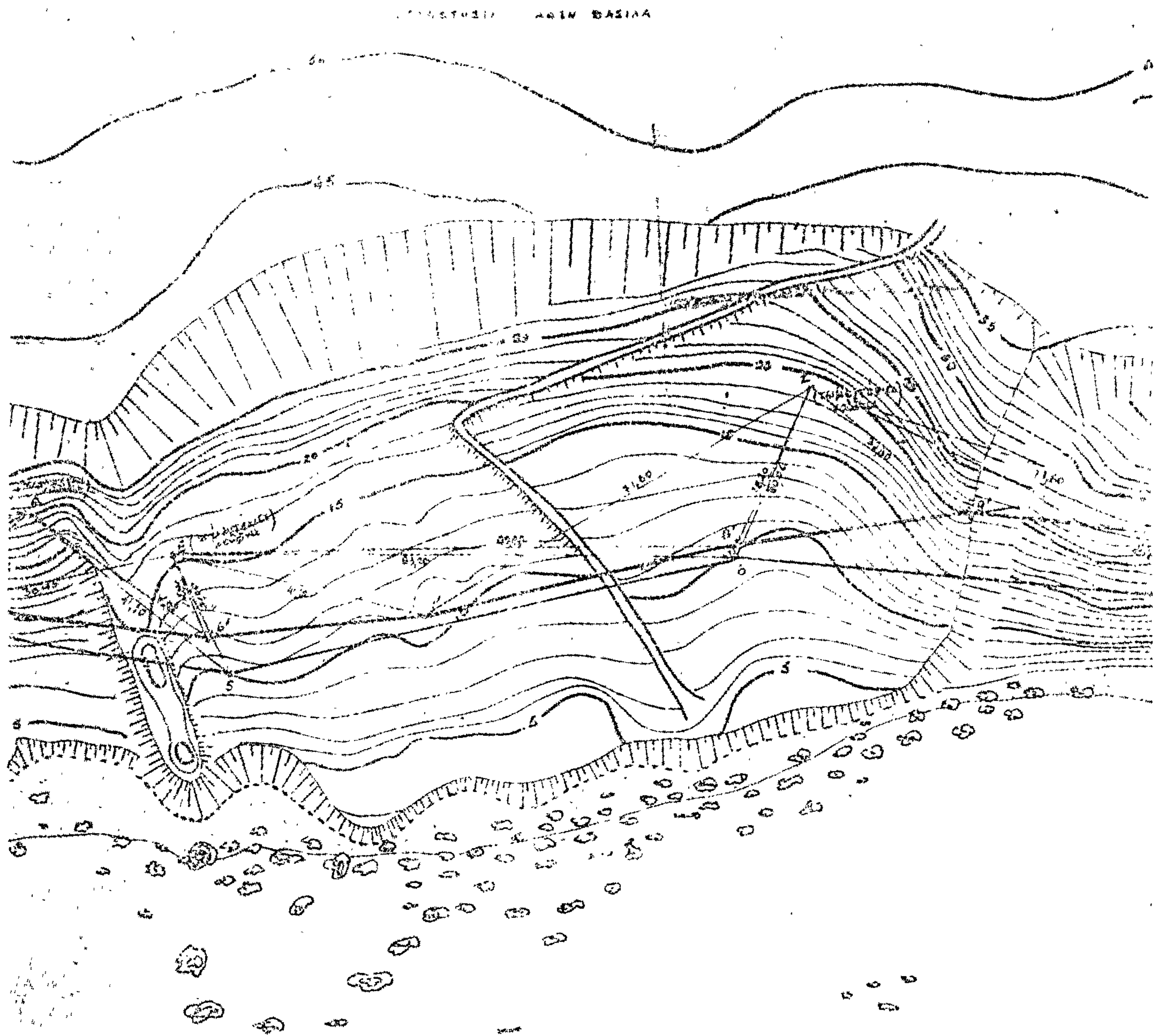
ΙΙΙ. Εἰς τὴν πρὸς Νότον ἐπέκτασιν τοῦ Τοπογραφικοῦ ἔχει ἤδη καθορισθῆ ἡ ὁριογραμμὴ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας

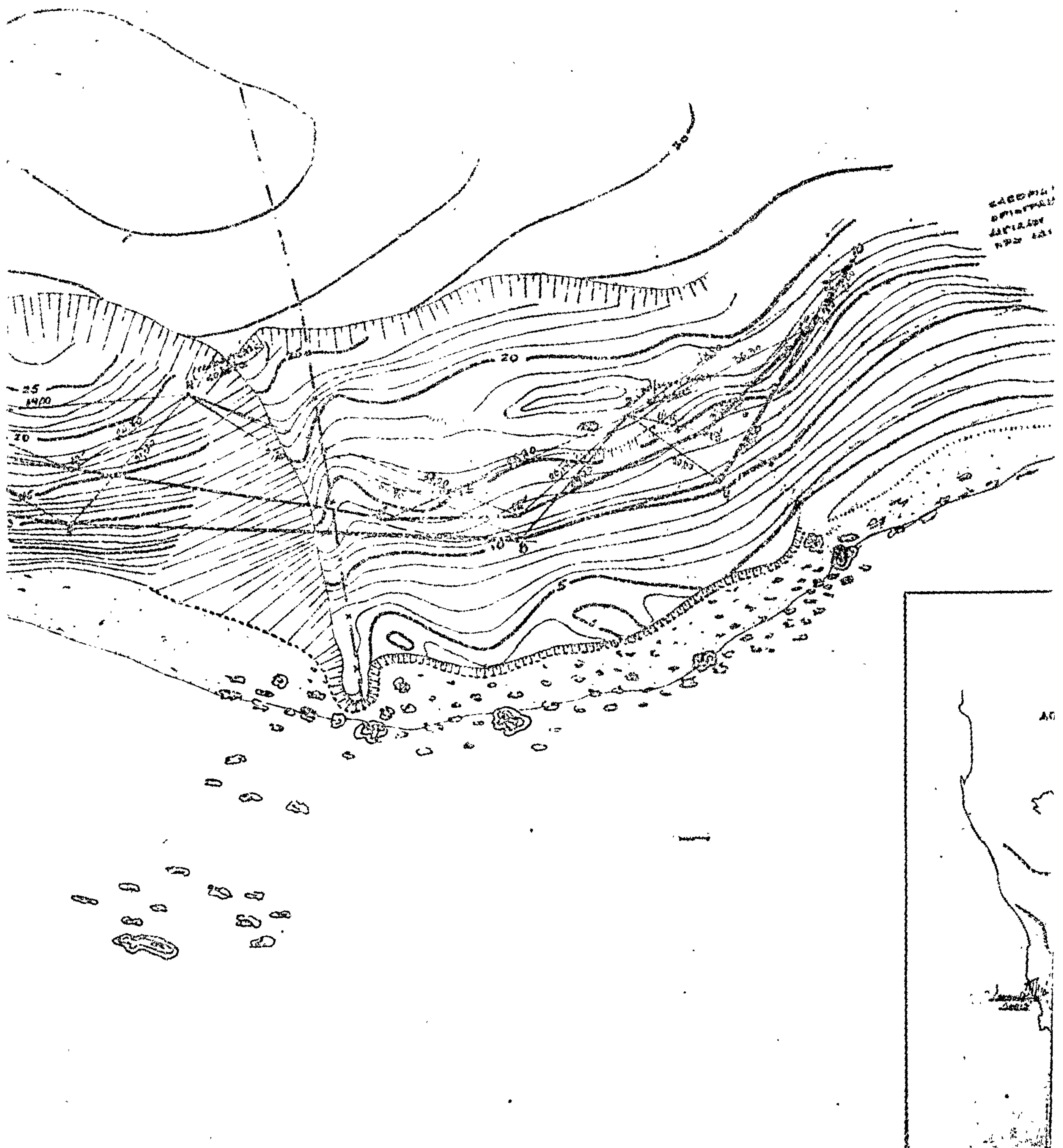
IV. Δὲν ὑπάρχει ἔνδειξις παλαιοῦ αἰγιαλοῦ εἰς τὴν περιοχήν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Κ. ΣΚΕΡΟΣ, Β. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΜΑΚΚΑΣ

ΛΑΣΣΑ

[illegible]ΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

[illegible] ΘΕΣΙΝ [illegible] ΚΑΙ [illegible]

[illegible] ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΠΡΟΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΝ (ΤΟ ΑΝΤΙΤΥΠΟΝ) [illegible] ΓΡΑΜΜΩΝ

[illegible]ΑΙΓΙΑΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΙΑΣ

[illegible] 1:500

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΤΗ [illegible] 78
Ο ΣΥΝΤΑΞΑΣ

ΚΑΓΚΟΥΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΤΗ 14-9-78
Ο ΕΛΕΓΞΑΣ

[illegible]ΡΓΥΡΟΣ
[illegible] ΜΗΧ[illegible]

ΕΘΕΩΡΗΘΗ
ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΤΗ 12/9 79
Ο Δ.Τ.Υ.Ν.Σ.

Σ. [illegible]
ΠΟΛ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙ 2Α

[illegible]
[illegible] ΑΙΓΙΑΛΟΥ ————
[illegible] ΠΑΡΑΛΙΑΣ ————

1. Ηλέγχθη [illegible] την ακρίβειαν των αποτυπώσεων
2. Το παρόν [illegible] συνοδεύει την από [illegible]/79 έκθεσιν της Επιτροπής
3. [illegible] Νοτ[illegible] [illegible] καθορ[illegible] [illegible]
[illegible] και [illegible] [illegible] 216/[illegible]

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ Κ. ΠΑΡΑΛΙΑΣ

Μ. ΣΚΕΡΟΣ — ΔΙΚ. ΚΟΣ ΕΦΟΡΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
Θ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ — ΛΙΜΕΝΑΡΧΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
Α. ΜΑΚΚΑΣ — [illegible] Τ.Υ.Π. ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1980 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	1.000
2. » » » Β'	»	1.500
3. » » » Γ'	»	700
4. » » » Δ'	»	1.500
5. » » » Νομικῶν ΠροσώπωνΔ.Δ. κ.λπ.	»	700
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	100
7. » » » Παράρτημα	»	400
8. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	4.000
9. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	400
10. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	9.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	50
2. » » » Β'	»	75
3. » » » Γ'	»	35
4. » » » Δ'	»	75
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	35
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	5
7. » » » Παράρτημα	»	20
8. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	200
9. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	20
10. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	450

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 5 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 24 σελ. 10 δρχ., ἀπὸ 25 ὡς 48 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 49 ὡς 80 σελ. 30 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 30 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α' Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	14.000
2. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἑταιρειῶν»	»	14.000
3. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν (ΦΕΚ 309/67, τ. Β')	»	7.000
4. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	3.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	6.000
6. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	5.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκαταστάσεως ὑποκαταστήματος, διορισμοῦ γενικοῦ πράκτορος καὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	3.000
8. Τῶν ἀνακοινώσεων γιὰ κάθε μεταβολὴ ποὺ γίνεται μὲ ἀπόφαση Γ.Σ. ἢ Δ.Σ., τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/1970 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπ. Συγκοινωνιῶν διὰ τοὺς ΗΛΠΑΠ – ΗΣΑΠ – ΟΣΕ	»	1.500
9. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.500
10. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967»	Δρχ.	1.500
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67»	»	1.500
12. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	1.000

Β' Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	1.500
2. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	1.500
3. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	1.500
4. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.500
5. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν (γιὰ κάθε συμβολαιογραφικὴ πράξη)	»	600
6. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ συμβολαιογραφικὴ πράξη	»	600
7. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ ἀπόφαση τῆς Γ.Σ. ...	»	400
8. Τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις	»	400

Γ' Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.500
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.500

Δ' Τῶν δικαστικῶν πράξεων:	Δρχ.	600

ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων γιὰ παρακατάθεση ἀποζημιώσεως	»	600

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/νση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947(RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγὲς μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ